

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره چاپ ۷۹۶

شماره ثبت ۳۶۴

دوره دهم - سال دوم

تاریخ چاپ ۱۳۹۶/۱۱/۲۹

یگ شوری

طرح اصلاح قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین
نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون
مالیات‌های مستقیم

«در اجرای تبصره (۱) ماده (۴۹) قانون آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی»

کمیسیون ویژه حمایت از تولید ملی و نظارت بر
اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴)
قانون اساسی

کمیسیون‌های ارجاعی

اصلی:

آموزش، تحقیقات و فناوری - اجتماعی - اقتصادی -
برنامه و بودجه و محاسبات - بهداشت و درمان -
صنایع و معادن - قضائی و حقوقی

فرعی:

معاونت قوانین

باسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً طرح ذیل که به امضای ۶۵ نفر از نمایندگان رسیده است، جهت طی مراحل قانونی تقدیم می گردد.

مقدمه (دلایل توجیهی):

باعنایت به تبصره یک ماده (۴۹) قانون آیین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی که تقدیم پیشنهادات از طرف نمایندگان و کمیسیون مربوطه را به همراه گزارش ارسالی پیش بینی کرده است، و با توجه به مفاد گزارش نظارتی کمیسیون ویژه حمایت از تولید ملی و نظارت بر اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی، در خصوص نحوه اجرای قانون «حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور» که ضرورت تغییرات و اصلاحات را در عنوان و متن این قانون به منظور حمایت از تولید ملی و تولیدکنندگان داخلی در مقابل واردات بی رویه پیشنهاد کرده است و همچنین در جهت توجه به رهنمودهای مقام معظم رهبری در سال «اقتصاد مقاومتی تولید و اشتغال» و ضرورت اجرای سیاست های کلی «تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی» اجرائی تر شدن و کارایی بهتر قوانین مربوطه، باید در اولویت کار مجلس قرار گیرد.

فولادگر - سیدامیرحسین قاضی زاده - زرآبادی - ساری - کولیوند -
سیده فاطمه حسینی - وحدتی - لاهوتی - وکیلی - شیویاری -
محمداسماعیل سعیدی - نیازآذری - کیان پور - کمالی پور - احمد مرادی -
بدری - ادیانی - بابایی صالح - سیداحسن علوی - رضیان - علی جانی زمانی -

سمیه محمودی - مقدسی - تجری - ربیعی - تاج‌الدین - ابطحی - پاپی‌زاده -
زهرا سعیدی - قوامی - جعفرزاده ایمن‌آبادی - پوربافرانی - گلمرادی -
زاهدی - فریدون احمدی - منوچهر جمالی - یوسف‌نژاد -
سیده فاطمه ذوالقدر - سیدمصطفی ذوالقدر - مصری - سیدفرید موسوی -
نظرافضلی - کوچکی‌نژاد - نیکفر - موسوی‌لارگانی - محمد حسینی -
باستانی - عبادی - امیری‌خامکانی - قاضی‌پور - فیضی - ترکی -
علیرضا سلیمی - حسینی‌کیا - ساداتی‌نژاد - علی‌اکبر کریمی - ابوترابی -
جلودارزاده - نعمتی - مافی - شریعت‌نژاد - اعزازی - طاهرخانی -
عباس گودرزی - محمدابراهیم رضایی

عنوان طرح:

**اصلاح قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور
و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون مالیات‌های مستقیم**

ماده ۱- عبارات و اصطلاحات این قانون در معانی مشروحه زیر به کار

می‌رود:

۱- طرح (پروژه): عبارت است از مجموعه فعالیت‌های هدفدار (طراحی-مهندسی، تدارکات، اجراء و یا راه‌اندازی) که منجر به احداث یک واحد جدید، توسعه و اصلاح یک واحد موجود برای افزایش ظرفیت و یا اصلاح و بهبود کیفیت محصول، افزایش تجهیزات و امکانات، اصلاح واحد یا سامانه (سیستم)‌های موجود به لحاظ بهینه‌سازی مصرف انرژی و زیست‌محیطی و خرید محصولات مبتنی بر سفارش طراحی - ساخت گردد.

۲- ارجاع کار: عبارت است از واگذاری مسؤولیت انجام فعالیت‌های مختلف طرح (پروژه) به صورت منفرد و یا توأم چند فعالیت، طی هر قرارداد از طریق مناقصه یا استعلام یا ترک تشریفات مناقصه

۳- پیمانکار: منظور اشخاص حقیقی یا حقوقی است که طی قرارداد به آنها ارجاع کار می‌شود.

۴- پیمانکار طراحی و ساخت: به شرکت یا مؤسسه‌ای اطلاق می‌شود که مسؤولیت انجام خدمات طراحی تفصیلی و اجرائی، طراحی مهندسی یا مهندسی فرآیند، تهیه و تأمین کالا و تجهیزات، عملیات اجرائی و نصب و راه‌اندازی و مدیریت انجام این فعالیت‌ها در یک پروژه را بر عهده دارد.

۵- کار طرف ایرانی: منظور از کار طرف ایرانی، سهم ارزشی قرارداد است که مسؤولیت و انجام آن به شرکت یا مؤسسه داخلی واگذار شده است.

۶- کار در داخل کشور: سهم ارزش فعالیت‌های مختلف اقتصادی به جز ارزش زمین، ساختمان و تأسیسات آن است که توسط طرف قرارداد به‌طور مستقیم یا از طریق شرکت اشخاص ثالث اعم از ایرانی یا خارجی در داخل کشور تولید یا اجراء می‌شود.

۷- لوازم: عبارت از دستگاهها و ابزار است که در انجام خدمات مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۸- تجهیزات: به لوازم و ماشین‌آلات دارای ویژگی‌های فناورانه اعم از نرم‌افزار و سخت‌افزار اطلاق می‌شود.

۹- کالا: عبارت از هرگونه مواد نیمه‌ساخته یا ساخته‌شده و اجناسی است که در ساخت و تکمیل پروژه به مصرف می‌رسد.

۱۰- روش تأمین مالی مقید: تأمین مالی طرح (پروژه)ها در داخل کشور مشروط به ارجاع کار توسط کارفرما به شرکتهای ایرانی یا مشارکت ایرانی خارجی.

ماده ۲- به منظور حداکثر استفاده از توان پژوهشی، طراحی، فنی، مهندسی، تولیدی، صنعتی، خدماتی و یا اجرائی کشور، کلیه وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسات، شرکتهای دولتی یا وابسته به دولت موضوع ماده (۴) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۶/۱ و اصلاحات و الحاقات بعدی آنها، بانکها، مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی موضوع ماده (۵) قانون موصوف، بنیادها و نهادهای انقلاب اسلامی و همچنین کلیه سازمان‌ها، شرکتهای و مؤسسات، دستگاهها و واحدهایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است از قبیل شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی گاز ایران، شرکت ملی صنایع پتروشیمی، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران و سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی، سازمان هواپیمایی کشوری، سازمان بنادر و دریانوردی، ستاد اجرائی فرمان امام (ره) قرارگاههای سازندگی، سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، شرکت ملی فولاد اعم از اینکه قانون خاص خود را داشته و یا از قوانین و مقررات عام تبعیت نمایند و اشخاص حقوقی وابسته به آنها، هیأت امنای صرفه‌جویی ارزی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و دانشگاهها و

مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی، موظفند در ارجاع کار، اعم از اینکه از بودجه عمومی دولت و یا از درآمدهای خود و یا از اعتبارات و تسهیلات ارزی و ریالی دستگاههای مزبور استفاده می‌کنند و یا در مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد فعالیت می‌نمایند، براساس این قانون اقدام کنند.

تبصره ۱- اشخاص حقیقی و حقوقی غیر دولتی (خصوصی و تعاونی) که در اجرای طرح (پروژه)ها از تسهیلات ارزی یا ریالی دولتی (اعم از تسهیلات منابع صندوق توسعه ملی، تسهیلات تکلیفی، وجوه اداره شده، یارانه سود تسهیلات، تضمین تسهیلات بانکی توسط دولت) استفاده می‌کنند مشمول این قانون می‌شوند.

ماده ۳- کلیه دستگاههای اجرایی مرکزی موضوع ماده (۲) موظفند:

الف- در ابتدای هر سال نسبت به تدوین، روزآمدسازی و اعلام طرح (پروژه)های دستگاههای مرتبط با بخش خود (در چهارچوب برنامه توسعه کشور) اقدام نمایند.

ب- فهرست کلیه اقلام کالاها، تجهیزات و خدمات (طراحی، تدارک، ساخت، تأمین مالی، مدیریت، فناوری) مورد نیاز برنامه‌های موضوع بند (الف) و مشخصات فنی و استانداردهای مربوطه (اعم از نیاز طرح (پروژه)ها و بهره‌برداری)، تأمین‌کنندگان و پیمانکاران عمومی داخلی و خارجی از قبل شناسایی شده را، در سامانه‌ای که برای این منظور ظرف شش ماه از ابلاغ این قانون ایجاد می‌کنند، ثبت نمایند.

ج- وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است ظرف مدت هشت ماه از تاریخ ابلاغ این قانون درگاه متمرکز دسترسی به سامانه‌های دستگاه‌های مرکزی و نیز فهرست توانمندی‌های تولید و عرضه کالاها، خدمات، پیمانکاری طراحی- ساخت و فناوری‌های داخلی را برای دسترسی کلیه تأمین‌کنندگان، تولیدکنندگان، محققان و مبتکران کشور ایجاد کند.

تبصره ۲- دستگاه مرکزی موظف است:

الف- استاندارد مورد نظر خود را تعیین نموده و در سامانه موضوع این بند اعلام نماید و در صورت عدم وجود استاندارد مدون، پیشنهاد تدوین یا انطباق آن را به سازمان ملی استاندارد ارائه کند.

ب- محصولات تولید داخل دارای گواهی انطباق از آزمایشگاه‌های تأیید صلاحیت‌شده داخلی یا خارجی را مورد قبول و تأیید قرار دهند. در صورتی که دستگاه اجرایی موضوع ماده (۲) استانداردهای مورد نظر خود را به صورت غیرمتعارف تعیین نماید با اعتراض تشکل تخصصی سازندگان و پیمانکاران طراحی- تدارک- ساخت، موضوع به سازمان ملی استاندارد ایران ارجاع می‌شود تا با بررسی موضوع با همکاری طرف‌های ذی‌نفع و سایر دستگاه‌های مربوط اتخاذ تصمیم نماید. تصمیم سازمان ملی استاندارد برای دستگاه اجرایی موضوع ماده (۲) لازم‌الاجراء است.

ماده ۴- برگزاری مناقصه توسط دستگاه‌های موضوع ماده (۲) با رعایت

این قانون مجاز است.

ماده ۵ -

الف - از تاریخ تصویب این قانون، ارجاع کارهای خدمات مهندسی مشاور و پیمانکاری ساختمانی، تأسیساتی، تجهیزاتی و خدماتی توسط دستگاههای موضوع ماده (۲) این قانون صرفاً به مؤسسات و شرکتهای ایرانی ثبت شده در سامانه موضوع ماده (۳) این قانون مجاز است و در صورت عدم امکان، با پیشنهاد دستگاه اجرائی و تصویب شورای اقتصاد، از طریق مشارکت از شرکتهای ایرانی - خارجی مجاز خواهد بود. حداقل سهم ارزشی کار طرف ایرانی در مشارکت، پنجاه و یک درصد (۵۱٪) خواهد بود.

ب - دستگاههای موضوع ماده (۲) این قانون موظفند، نیازهای خود (اعم از کالا و خدمات) را از فهرست تأمین کنندگان درگاه توانمندی های داخلی (موضوع ماده (۳) این قانون) تأمین کنند و از خرید کالاها و خدمات خارجی (اعم از آنکه از بازار داخلی یا خارجی خریداری شوند) خودداری کنند.

تبصره ۱ - چنانچه ضرورتی برای تأمین کالا یا خدمات خارجی که مشابه تولید داخل دارد، توسط دستگاهی وجود دارد، باید مراتب را با ذکر دلایل به وزارت صنعت، معدن و تجارت اعلام و در صورت تأیید آن وزارت، مجازند نسبت به خرید یا تأمین اقدام نمایند. در هر حال در مواردی که سهم ارزش تولیدات داخلی طرح (پروژه) کمتر از پنجاه و یک درصد (۵۱٪) باشد باید مراتب با نظر وزارت صنعت، معدن و تجارت به تصویب شورای اقتصاد برسد.

تبصره ۲ - محاسبه حد نصاب پنجاه و یک درصد (۵۱٪)، بدون در نظر گرفتن ارزش زمین، ساختمان و تأسیسات عمومی صورت می گیرد.

تبصره ۳- نصاب پنجاه و یک درصد (۵۱٪)، موضوع این ماده، سالانه و برای حوزه‌های مورد نظر متناسب با ارتقاء توان داخلی به پیشنهاد وزارت صنعت، معدن و تجارت و تصویب شورای اقتصاد قابل افزایش است.

تبصره ۴- کارفرما موظف است رعایت ماده (۵) را صریحاً در قرارداد منعقدہ درج و رعایت آن را در تمامی قراردادهای فرعی الزامی و بر رعایت آن نظارت کند.

تبصره ۵- معاونت علمی ریاست جمهوری با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است چهارچوب الزامات فناورانه در ارجاع کار موضوع این قانون در حوزه‌های برگزیده راهبردی تهیه و پس از تصویب شورای اقتصاد، به دستگاههای اجرایی ابلاغ نماید.

سازمان برنامه بودجه کشور موظف به نظارت کلی بر اجرای این امر می‌باشد.

آیین‌نامه نظارت بر اجرای این قانون مشتمل بر چگونگی نظارت کلی و عملیاتی، به پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه کشور و با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، معاونت علمی و فناوری رئیس جمهور و اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران حداکثر شش ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۶-

به منظور نظارت بر حسن اجرای قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور

الف- هیأت رسیدگی به تخلفات از مقررات این قانون به شرح ذیل تشکیل می‌گردد:

۱- ترکیب اعضای هیأت رسیدگی

- نماینده سازمان برنامه و بودجه کشور (دبیر هیأت)
- نماینده وزارت صنعت، معدن و تجارت
- نماینده دستگاه مرکزی مرتبط با موضوع شکایت
- یک نفر قاضی مجرب با معرفی رئیس قوه قضائیه
- نماینده تشکل حرفه‌ای - صنعتی مربوطه به تشخیص وزارت صنعت، معدن و تجارت

۲- تخلفهای قابل رسیدگی در هیأت

هیأت، صلاحیت و اختیار رسیدگی به شکایات مربوط به تخلف از مفاد هریک از مواد (۳)، (۵)، (۷) و (۸) این قانون را دارد.

هیأت در صورت مواجهه با هریک از تخلفات موضوع این ماده، در حین بررسی شکایت، موظف است در مرتبه نخست، اخطار لازم برای اصلاح روند را به دستگاه مرکزی یا شرکت یا مؤسسه تابعه آن اعلام و در صورت عدم تمکین، دستور فسخ یا اصلاح قرارداد یا اصلاح روند را صادر می‌کند و در صورت تشخیص تخلف، مراتب را برای رسیدگی به تخلف انتسابی حسب

مورد به مراجع قضائی ذیصلاح یا هیأت تخلفات اداری نهاد ریاست جمهوری اعلام کند تا خارج از نوبت رسیدگی شود.

ب- به منظور نظارت مستمر مجلس شورای اسلامی، کمیته تخصصی و دائمی نظارت بر اجرای این قانون متشکل از اعضای کمیسیونهای ذیربط زیرنظر یکی از کمیسیونهای تخصصی در چهارچوب آییننامه داخلی مجلس شورای اسلامی تشکیل می شود. موارد تخلف اعلام شده توسط این کمیته همراه با کلیه اسناد و مدارک به مراجع قضائی جهت رسیدگی و صدور حکم ارسال می گردد.

تبصره- اشخاص حقیقی و حقوقی مدعی موارد تخلف از اجرای این قانون، لازم است مدارک مثبتی را به تشکلهای حرفه‌ای ذیربط ارائه نمایند تا پس از بررسی و تکمیل مستندات موضوع، در کمیته فوق‌الذکر مطرح و مورد بررسی قرار گیرد.

ماده ۷- وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است از ثبت سفارش کالاها، تجهیزات، لوازم و فرآورده‌هایی که احکام این قانون را رعایت نکرده‌اند، جلوگیری کند.

ماده ۸- به منظور فراهم نمودن سازوکار تأمین مالی معطوف به استفاده حداکثر از توان داخلی:

الف- دستگاههای موضوع ماده (۲) موظفند در اجرای طرح (پروژه)ها:

۱- کلیه معاملات بزرگ را فقط با گشایش اعتبار ریالی و یا ارزی از طریق نظام بانکی انجام دهند.

۲- مجازند خرید کالاها و خدمات از شرکتهای ایرانی یا مشارکت ایرانی - خارجی را به صورت ارزی انجام دهند.

ب- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است، نسبت به تحقق موارد زیر اقدام نماید:

۱- گشایش اعتبار و یا صدور مجوز گشایش اعتبار(به صورت قابل تقسیم و یا اتکایی)، توسط بانکهای عامل با معرفی دستگاه اجرائی (کارفرما) به نفع شرکتهای ایرانی یا مشارکت ایرانی- خارجی طرف قرارداد دستگاههای اجرائی موضوع ماده (۲) این قانون.

۲- اجازه استفاده از ارزی که توسط شرکتهای ایرانی یا مشارکت ایرانی - خارجی در پیمانها و قراردادهای ارزی یا ارزی- ریالی مربوط، اعم از پیمانها و قراردادهای بخش دولتی یا غیردولتی حاصل می شود برای واردات کالاها و خدمات مورد نیاز.

۳- سازو کار و روش تأمین مالی مقید را طراحی و به بانکها ابلاغ نماید. بانکهای تجاری و تخصصی دولتی موظف به اجرای این روش هستند.

تبصره ۱- صندوق توسعه ملی موظف است روش تأمین مالی مقید را در چهارچوب قانون و مقررات خود اجرائی کند.

تبصره ۲- به دولت اجازه داده می شود از اعتبارات کمکهای فنی و اعتباری مصوب در قوانین بودجه، برای تسهیل و تشویق سازو کار موضوع این بند در قالب پرداخت یارانه سود تسهیلاتی و یا تلفیق با منابع بانکی استفاده کند.

ماده ۹- به منظور نظارت مستمر بر اجرای این قانون:

الف- بازرس یا بازرسان شرکتهای موضوع ماده (۲) این قانون مکلفند ضمن بازرسی بر نحوه اجرای کلیه قوانین و مقررات به طور خاص، جداگانه گزارش عملکرد نحوه مواد (۴) و (۵) این قانون را در طرحهای منابع داخلی شرکت و طرحهای تملک داراییهای سرمایه‌ای (طرحهای عمرانی) و طرحهایی که از اعتبارات و تسهیلات ارزی تأمین می‌شود، به مجامع عمومی ارائه کنند.

ب- دستگاههای اجرائی مصرح در ماده (۲) این قانون مکلفند گزارش عملکرد مواد (۴) و (۵) را در طرحها و پروژه‌های در دست اجراء که حسب مورد به تأیید وزیر ذی‌ربط در وزارتخانه و یا بالاترین مقام مسؤول دستگاه اجرائی رسیده باشد، حداکثر تا پایان مهرماه هر سال به سازمان برنامه و بودجه ارائه کنند.

ماده ۱۰- کارگران ایرانی اعزامی موضوع قراردادهای صدور خدمات فنی به خارج از کشور به شرط داشتن گواهینامه شغلی از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی از پرداخت هرگونه عوارض و مالیات معاف می‌باشند.

تبصره ۱- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی موظف است برای کلیه کارگران ایرانی که در ارتباط با صدور خدمات فنی اعزام می‌شوند گواهینامه شغلی صادر کند و جهت وصول حق بیمه و تحت پوشش قراردادن آنها در داخل و خارج کشور مراتب را به سازمان تأمین اجتماعی اطلاع دهد.

تبصره ۲- سازمان تأمین اجتماعی مکلف است با دریافت حق بیمه افراد مذکور در این ماده مطابق قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴/۴/۳ و اصلاحیه‌های بعدی، آنها را بیمه نماید.

ماده ۱۱- تمام یا قسمتی از جریمه های مقرر در قانون تأمین اجتماعی بنا به درخواست کارفرما و با توجه به دلایل ابرازی مبنی بر خارج از اختیار بودن عدم انجام تکالیف مقرر و با در نظر گرفتن سوابق گذشته و خوش حسابی واحد تولیدی، صنعتی و معدنی و به تشخیص و موافقت سازمان تأمین اجتماعی براساس بندهای ذیل ماده (۲) قانون اصلاح قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۸۷/۴/۸ مجمع تشخیص مصلحت نظام، قابل بخشودگی است. آیین نامه اجرائی این ماده به وسیله وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تهیه می شود و دو ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۱۲-

الف- شرکتهای بیمه گر ایرانی مجازند در چهارچوب مقررات بیمه مرکزی نسبت به صدور ضمانتنامه های قراردادی (اعم از ضمانتنامه شرکت در مناقصه، پیش پرداخت، حسن انجام کار، حسن انجام تعهدات، کسور وجه الضمان) ، تجاری و مالی اقدام نمایند. بیمه مرکزی با همکاری سازمان برنامه و بودجه و اتاقها موظف است ظرف مدت سه ماه نسبت به تهیه و ابلاغ ضوابط مربوط به نحوه صدور ضمانتنامه شرکتهای بیمه گر ایرانی اقدام نماید.

ب- به منظور ارائه انواع ابزارهای تضمین مورد نیاز بخش تولیدی و خدماتی کشور، بیمه مرکزی با مشارکت بانک مرکزی، سازمان برنامه و بودجه و اتاقها، آیین‌نامه مربوط به نحوه تأسیس و چهارچوب فعالیت مؤسسات تضمین (surety company) را ظرف مدت شش ماه تهیه و پس از تصویب شورای عالی بیمه، ابلاغ کند.

ج- ضمانتنامه‌های بیمه‌ای صادره توسط بیمه‌گران داخلی و مؤسسات تضمین در زمره سایر ضمانتنامه‌های مجاز دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۲) قرار می‌گیرند و دستگاههای اجرایی مزبور موظفند به‌عنوان جایگزین ضمانتنامه بانکی، نسبت به قبول آن اقدام کنند.

د- بیمه مرکزی موظف است ظرف مدت شش‌ماه پس از ابلاغ این قانون، ساز و کار ارائه انواع پوشش‌های بیمه‌نامه اعتبار صادراتی و بیمه‌نامه مسؤلیت ناشی از محصول (product liability) توسط شرکتهای بیمه داخلی را طراحی و ابلاغ کند.

ه- بیمه مرکزی موظف است نسبت به طراحی و اجرای سازوکار عرضه بیمه‌نامه‌های پوشش خطرات سیاسی و اقتصادی برای جذب سرمایه‌گذاران خارجی مشارکت‌کننده مدنی با طرف ایرانی، موضوع ماده (۴) این قانون، و یا تأمین‌کنندگان تسهیلات مالی تجاری خارجی با مشارکت بیمه‌گران اتکایی و بیمه‌گران اعتبار صادراتی کشورهای صادرکننده، حداکثر ظرف مدت شش‌ماه پس از ابلاغ این قانون اقدام نماید.

ماده ۱۳- قوه قضائیه در حدود اختیارات خود مکلف است شعبه یا شعبی از دادگاههای عمومی را به طور ویژه برای رسیدگی و صدور حکم تخلفات ناشی از عدم اجرای این قانون اختصاص دهد.

ماده ۱۴- از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون، «قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۹۱/۵/۱» لغو می‌گردد. این قانون جایگزین «قانون حداکثر استفاده از توان فنی، مهندسی، تولیدی، صنعتی و اجرائی کشور در اجرای پروژه‌ها و ایجاد تسهیلات به منظور صدور خدمات مصوب ۱۳۷۵/۱۲/۱۲ و قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۹۱/۵/۱» می‌گردد.

هیأت‌رئسه محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً، در اجرای آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی و ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر معاونت قوانین در مورد طرح اصلاح قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون مالیات‌های مستقیم تقدیم می‌گردد.

معاون قوانین

نظر اداره کل تدوین قوانین

معاون محترم قوانین

احتراماً در اجرای بندهای (۲) و (۴) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر این اداره کل به شرح زیر تقدیم می‌گردد:

۱- سابقه تقدیم:

ماده ۱۳۴ - قبلاً تقدیم نگردیده است.

- قبلاً در جلسه علنی شماره مورخ تقدیم و در تاریخ مجلس / کمیسیون (موضوع اصل ۸۵ قانون اساسی) رد شده و اینک:

با تغییر اساسی با تقاضای کتبی ۵۰ نفر از نمایندگان (مشروط به تصویب مجلس)

پیش از انقضاء شش ماه بدون تغییر اساسی

با انقضاء شش ماه با تقاضای کتبی کمتر از ۵۰ نفر از نمایندگان

مجدداً قابل پیشنهاد به مجلس می‌باشد.
 نمی‌باشد.

۲- در اجرای بند (۲) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور:

رعایت شده است.

در طرح تقدیمی آیین نگارش قانونی و ویرایش ادبی رعایت شده است. (با اعمال نظر کارشناسی)

رعایت نشده است، دلایل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

۳- از نظر آیین نامه داخلی مجلس (شکلی):

الف- ماده ۱۳۱-

اول- حداقل امضاء لازم (۱۵ نفر) دارد
 ندارد

دوم- موضوع و عنوان مشخص دارد
 ندارد

سوم- دلایل لزوم تهیه و پیشنهاد در مقدمه دارد
 ندارد

چهارم- موادی متناسب با اصل موضوع و عنوان دارد
 ندارد

ب- ماده ۱۴۲- طرح تقدیمی دارای یک موضوع است و پیشنهاد آن به عنوان ماده واحده مواجه با ایراد نمی‌باشد.
 بیش از یک موضوع مواد متعدد می‌باشد.

۴- در اجرای بند (۴) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵:

اول: از نظر قانون اساسی؛

طرح تقدیمی با قانون اساسی بطور کلی مغایرت ندارد.

■ دارد. اصل / اصول مغایر و دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌گردد.

دوم: از نظر سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز؛

طرح تقدیمی با سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز مغایرت ندارد.

□ دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

سوم: از نظر قانون برنامه؛

طرح تقدیمی با قانون برنامه مغایرت ندارد.

□ دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

چهارم: از نظر آیین‌نامه داخلی مجلس (ماهوی)؛

الف- طرح تقدیمی با قانون آیین‌نامه داخلی مجلس مغایرت ندارد.

□ دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

ب- ماده ۱۴۴- رعایت اصل هفتاد و پنجم قانون اساسی شده است.

■ نشده است، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

ج- ماده ۱۸۵- موجب اصلاح یا تغییر برنامه مصوب نمی‌شود و نیاز به $\frac{2}{3}$ رأی نمایندگان ندارد.

□ می‌شود $\frac{3}{4}$ □ دارد.

تعداد یک برگ اظهارنظر به ضمیمه تقدیم می‌شود.

مدیرکل تدوین قوانین

۵- طرح تقدیمی از حیث پیشگیری از وقوع جرم با بند (۵) اصل (۱۵۶) قانون اساسی مغایرت ندارد.

□ دارد.

معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضائیه

ضمیمه نظر اداره کل تدوین قوانین

بیان مستندات و دلایل مغایرت:

- ۱- در مقدمه و دلایل توجیهی، صرفاً به اولویت بررسی طرح مزبور اشاره شده و هدف و ضرورت تقدیم آن تبیین نگردیده و از این لحاظ دارای ایراد است.
- ۲- عنوان طرح خلاف اصل ایجاز است. همچنین با توجه به لغو قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون مالیات‌های مستقیم در ماده (۱۴) طرح، ذکر کلمه «اصلاح» در صدر عنوان، صحیح نیست. لذا باید عنوانی کوتاه، جامع و مستقل برای طرح تنظیم گردد.
- پیشنهاد می‌شود عنوان به «طرح ارتقاء و تقویت توان تولیدی و خدماتی کشور» تغییر یابد.
- ۳- مواد (۲) و (۳) طرح صرفاً دارای یک تبصره می‌باشند و شماره‌گذاری این تبصره‌ها فاقد وجه است.
- ۴- محل منابع بندهای (ب) و (ج) ماده (۳) که دستگاههای اجرایی را موظف به ایجاد سامانه و درگاه متمرکز دسترسی به سامانه‌های دستگاههای مرکزی و فهرست توانمندی‌های تولید و عرضه کالاها و خدمات کرده است، در طرح مزبور پیش‌بینی نشده است و با اصل (۷۵) قانون اساسی مغایرت دارد.
- ۵- ماده (۱۴) طرح از دو جهت دارای ایراد است اول اینکه دو بار به بی‌اعتباری و الغای قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون مالیات‌های مستقیم اشاره می‌کند دوم اینکه طرح تقدیمی را جایگزین قانون حداکثر استفاده از توان فنی، مهندسی، تولیدی، صنعتی و اجرایی کشور در اجرای پروژه‌ها و ایجاد تسهیلات به منظور صدور خدمات مصوب ۱۲/ ۱۲/ ۱۳۷۵/ می‌کند در حالی که این قانون سابقاً در ماده (۲۳) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۹۱/۵/۱ لغو شده بود. پیشنهاد می‌شود ماده (۱۴) به شرح زیر مطرح گردید:
- ماده ۱۴- از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون، «قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۹۱/۵/۱» نسخ می‌گردد.